

трибуна АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. **2**

Дири:
Фамилия Лечеви

15 август 2014 г. • година IV • брой 86

Акценти

„АРСЕНАЛ“ СЕ ВРЪЩА НА ТРАДИЦИОННИТЕ СИ ПАЗАРИ

Резултатът: дългосрочни договори, поръчки и осигурена работа за 3 години напред

Нови работници за изпълнение на дългосрочни и големи поръчки в сферата на отбранителната индустрия ще дадат възможност на няколко стотин души от района да започнат в близките седмици работа в „Арсенал“. Причината: увеличен обем на работа в резултат на сключени дългосрочни договори, които връщат „Арсенал“ на традиционните му пазари.

Въпреки кризата и трудностите в последните няколко години, сериозно засегнала отбранителната индустрия, не сме спирали с колегите да работим, категоричен е Христо Ибушев, Изпълнителен директор на търговското дружество „Арсенал 2000“. Резултатът е налице: връщат се основните купувачи на пазара на оръжие от Източна Европа, Индия, Америка и Близкия Изток, спрели покупки през последните години, каза още той.

Отбранителната индустрия е такава, че изключително много се влияе от международното положение и нестабилността като цяло в света. Това от своя страна дава отражение на бюджетите на отделните държави. Причините, с пряка реакция към пазара на специална продукция, в т. ч. и на традиционните пазари на „Арсенал“ през последните години, са няколко, но вече преодоляни. Сред тях е неодобреният от Конгреса на САЩ дълго време бюджет, практически довел до блокиране и спиране работата на американското правителство.

Изключително сериозно на световната пазарна конюнктура в тази сфера се отразява и друга, подобна на американската, ситуация в Индия, където, заради предстоящите парламентарни избори, управляващото доскоро правителство на партията Индийски национален конгрес е отнело бюджета на министерствата, в т. ч. и на отбраната и го е пренасочила за различни социални програми, с цел спечелване на изборите. Последните избори в Индия обаче обръщат резултата и на власт

идва националистическата партия на Индия „Бхаратия Джаната“, която печели абсолютно мнозинство в индийския парламент. Сред приоритетите ѝ е: силна държава със силна отбранителна мощ и индустрия.

Третият ключов фактор е ситуацията в Близкия и Среден Изток, където след размириците, довели до Арабската пролет и последвалата нестабилност в района, вече са установени стабилни правителства и парламенти. Държавите започват постепенно стабилизиране на армиите си и тяхното въоръжаване. Не без значение е и конфликтът Русия - Украйна, който препраща доста клиенти на тези две държави към „Арсенал“, каза Изпълнителният директор на „Арсенал 2000“ Христо Ибушев.

Продължава на стр. 4

УМУВАТ ЗА ДЪЛГА КЪМ „ТРАКИЯ ТРЕЙД“

Как точно ще се изплаща дългът от близо 3,5 млн. лева на Община Казанлък към фирмата „Тракия трейд“ и как това ще се отрази на общинската хазна, това ще се дискутира на общественото обсъждане, което Община Казанлък организира за гражданите и заинтересованите институции в понеделник, 18-ти август от 17,30 часа в залата на Културно-информационния център на ул. „Искра“ 4. Със свое решение от 10. 07. 2014 г. Арбитражният съд към Българската търговско-промишлена палата осъди Общината в Казанлък да заплати на частното старозагорско дружество сумата. Съдът постанови, че сключеният през 2007 г. договор между „Тракия трейд“ и Община Казанлък е нищожен.

Продължава на стр. 6

За красив рожден ден
почерпи
през седмицата колеги и
приятели
една от най-чаровните
жени на „Арсенал“ -
Ваня Кацарова
зам.-главен счетоводител
на фирмата.
Щастие, късмет, обич
и радости да целуват
живота ѝ и в следващите
прекрасни години, които я
чакат!
Да се множат внуците ѝ
и да се пълни къщата ѝ с
нови членове!

Поздрав

„Арсенал“ АД

„АРСЕНАЛ“ ДАРИ С НОВИ ЕКИПИ „РОЗИТЕ“

Нови спортни екипи получиха футболистите от отбора на „Розова долина“ - Казанлък. Те бяха връчени от директора по икономическите въпроси на „Арсенал“ Янко Костадинов, член на УС на ФК „Розова долина“. Жестът, който той направи към футболистите, е дар от почетния президент на клуба Николай Ибушев, Изпълнителен директор на „Арсенал“.

Продължава на стр. 4

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. **5**

Арсеналска гордост:
Тя е Мария

на стр. **6 - 7**

Проф. Михаил Мирчев:
Силната идеология в момента
е национализмът

Обява

Поради увеличаване обема на работа „Арсенал“ АД набира работници за дългосрочен ангажимент на трудов договор за следните професии: оператори на преса метал, монтажници боеприпаси, шлосери, оператори на металорежещи машини с ЦПУ, настройчици.

За позициите могат да кандидатстват и пенсионери с опит и стаж в „Арсенал“. Работи се на 8-часов работен ден, редовна смяна и на смени.

За позициите могат да кандидатстват хора със средно и пониско образование.

Осигурен е безплатен транспорт за работещите в Завод 4 – площадка Мъглиж от населените места в района: Казанлък, Овощник, Черганово, Крън, Енина, Дунавци, Копринка и Мъглиж.

Кандидатите могат да получат необходимия комплект документи от гише „Пропуски“, централен портал, всеки работен ден от 08.00 до 16.30 часа. Предаването на документите обратно става на същото място. Справки и информация: отдел „Кадри“, тел: **0431/63133**

Акценти

ЕКСПЕРТИТЕ С ПЪРВИ ДАРЕНИЯ ЗА КАУЗАТА „ОБЩИНА КАЗАНЛЪК“

Шестимата общински съветници от групата Експерти за Казанлък в местния парламент първи се включиха в подетата от тях самите инициатива за дарения, с цел финансово подпомагане на Общината за погасяване на новите задължения от близо 3,5 млн. лева, които Общината натрупа и трябва бързо да плати заради съдебно решение по сделка от 2007-ма година между нея, представлявана тогава от кмета Стефан Дамянов, и частна фирма „Тракия трейд“.

сн. Архив ТА

В миналия брой на „Трибуна Арсенал“ представителите на Експерти за Казанлък излязоха с призив към юридическите лица в града и района да платят авансово дължимите си данъци за настоящата година, за да бъдат подпомогнати Общината и местният бюджет за предстоящото разплащане.

Шестимата съветници, в лицето на Николай Ибушев, Изпълнителен директор на „Арсенал“, както и колегите му Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев, Драгомир Петков и Красимира Харизанова - управител на „Дженерали“ - офис Казанлък, ще внесат като дарения по дарителската сметка на Общината за каузата „Община Казанлък“ лични средства в размер на две минимални работни заплати.

Продължава на стр. 4

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Фамилия Лечеви:

„НЕ СЕ ГАСИ ТУЙ, ЩО НЕ ГАСНЕ!“

Доброто стечение на житейските обстоятелствата в комбинацията: работа в „Арсенал“ – жителство в Енина, за изкушения от театъра Дечко Лечев е шанс да подреди живота си по начин, който му харесва. И той не пропуска. Сцена с театрални традиции от 1870-та, където кънти ехото от гласовете на Кръстьо Сарафов, Константин

когото арсеналци знаят от редакцията на „Заводска трибуна“ през 80-те, не е оставил в прах албумите със снимки, запечатали тези факти. Покани, програмки, афиши, написани на машина, изказвания... Архивите показват един интересен за семейството на Пенка и Дечко Ле-

висшето по икономика, точно както пращало му Дечко – професионален свищовски счетоводител, отдава сърцето си на сцената. Пранаследникът вече има зад гърба си хиляди аплодисменти от публиката: концертите с „Искрица“, казанлъшкото дуо с Надя Димитрова, опитът от Операта във Варна... Пламен има дори снимки в истински филм на Мариана Евстатијева.

Има ги и семейните реликви: дядовият орден „Кирил и Методий“ – I-ва степен; албумът, подарък от колегите в „Арсенал“ с черно-белите кадри от миналия век... Албумът, където с артистична прецизност под фотографите са изписани дати на премиери, имена на пиеси, режисьори, роли. Редят се образи от „Татул“ – 1964-та, „Приключения в Борово“, „Доктор“ на Нушич, „За честта на пагона“, „Килия №26“...

Бай Дечко като Кочкаръов, Дон Себастиан и проф. Луканов... Леля Пенка – първо достоепна аристократка с висок кок и шапка..., после в палава сцена с Калоянчев. С отговорност към поколенията, в албума е запечатана даже руската салата на снахата, с надпис от печени чушки за скъпи гости: „Архитекти“. Между страниците изскачат роли от сцената на ДНА; репетиции, премиера, поздравя, прегръдки и цветя за юбилей: „50 години на сцената“ – читалище „Искра“, 1988-ма. Дечко Лечев, Минчо Лалев, Луна Давидова, Георги Георгиев – Гец...: „Вечер“ на Дударев...

Дечко помирихва сцената 14-годишен

С дядо като Стефан Мандов, собственик на бакалия в Енина, напук на бащините си мераци за посвещение в алъш-вериша по наследство, след Търговската гимназия в Стара Загора и Финансовата академия в Свищов, Дечко Лечев продължава да страда по театъра. Дори в писмата, които си разменят по време на следването в Свищов с бъдещата съпруга – Пенка, половината място е отделено за това, що става в читалището и на сцената. Така след учителстването в родната Енина, където преподава френски и история през 60-те, Лечев отива в казанлъшката оръжейница. Там намира идеалния за себе си вариант: професията на икономиста и призванието – Театърът! Така председателят на арсеналската ВСКАса и неин главен счетоводител записва и творческа биография като актьор, постановчик и ръководител на заводската актьорска труппа. Фотоспомени с Танчо Стефанов, Петко Чавдаров, Владо Иванов, Цанко Кънев, Ваня Попова, Дарина Павлова... се редуват в семейния архив на бащата в едно с арсеналската биография на сина Христо Лечев.

Христо идва в „Заводска трибуна“ през 1973-та

Идва след конкурс с неистовото желание да стане журналист. „Пробата“ на баща му и Минчо Лалев да го качат на сцената се оказва неуспешна: „Видяха, че не ставам“. В осми клас Христо иска кита-

сказва да избере дипломна работа за първия народен будител от Казанлъшко – Онуфрий Хилендарски, също роден под Катуните. През 1981-ва висшистът се връща в редакцията. След 10-годишно арсеналско битие и организационна кариера, както подобава на времето, в началото на 90-те Христо

Записано за поколенията

„...Спомням си репетициите на „Криворазбраната цивилизация“, на „Виновният“, „От много любов“, „На кръстопът“... Това бяха напрегнати часове след работния ден, когато се чудехме къде да репетираме. А това ставаше или в ателието на художника Никола Кисъов, или в Профкомитета, а по някой път и в счетоводната зала или в някое заводско клубче. Успоредно с това тичахме с Цанко по изработката на декора в дърводелския цех и рисуването им от художника, по закупуване на реквизит, за да „се облече“ пиесата, търсене на транспорт...“

А след това започваха представенията за работническия колектив из селата на Казанлъшкия район, участия във фестивали, завоюване на окръжни първенства...

Няма да забравя представението на комедията „Виновният“ на Димитър Димов в санаториума в Радунци, където играхме два спектакъла, как медицинският персонал тичаше заедно с нас и ни предлагаше реквизит за представлението..., как снемше бюрото и тапицираните столове от кабинета на главния лекар от горния етаж с асансьора, за да ги пренесем на сцената на много уютното клубче в приземния етаж на санаториума и как на дневното представление виждах грейналите лица на лекуващите се, в които се четеше неизказана благодарност от удоволствието, с което ги бяхме дарили. А вечерното представление пред медицинските работници на лечебното заведение, когато изпратиха с бурни аплодисменти възторжената игра на артистите и изказаха публична благодарност, това беше най-голямата благодарност за нас.

Върнахме се късно през нощта и нямаше къде да поспивам и трябваше да дойда в предприятието. Влязох в счетоводната зала, където работех, постлах си една манта върху бюрото и легнах. Но все още бях развълнуван от приятните преживявания и не можах да заспя. Станах рано в студения декемврийски ден на 1962-ра година и с изненада забелязах, че мانتата, върху която бях лежал, приличаше на релефна карта, толкова грозно беше измачкана. Не можах, обаче, да установя чие притежание е. Когато дойдоха всички служители, тогава стана ясно всичко... Недялка се ядосваше и се чудеше, кой е „писирал“ толкова манта й. Тя и до днес не знае кой е истинският виновник.

Сега сме в нова творческа треска. Подготвяме за юбилей много интересна и високопатриотична пиеса на Мария Симова – „Необикновен процес“ под ръководството на режисьора Николай Ганцаров...“

6-и февруари 1974 г.

Дечко ЛЕЧЕВ, личен архив

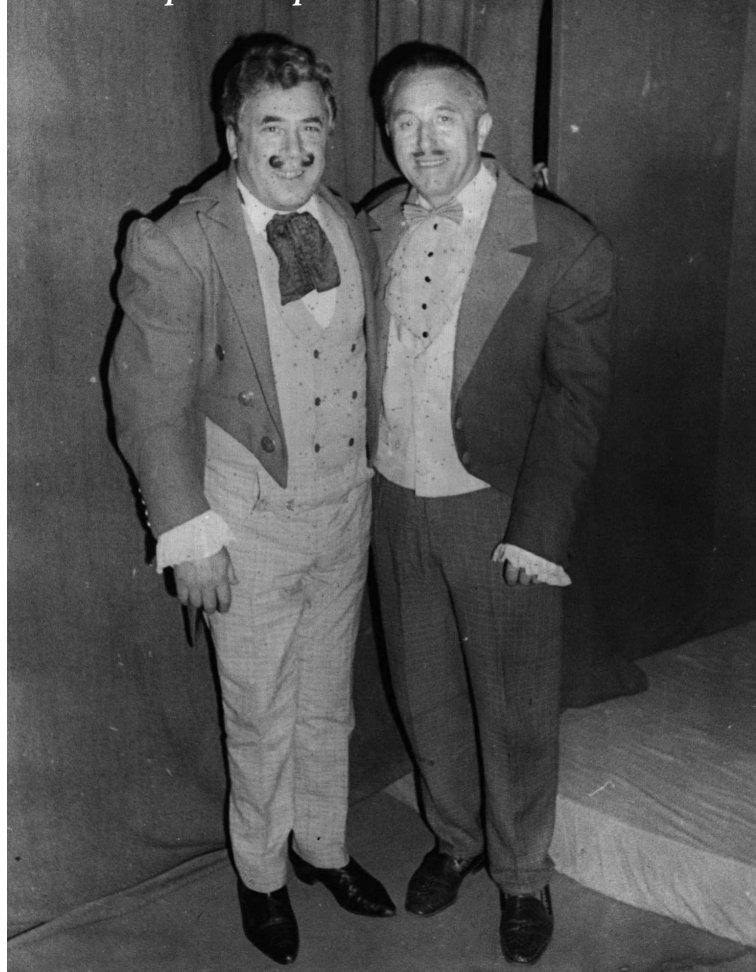
ра! – не се получава докрай. /Съдбата решава това да се случи на внука/.

В арсеналския вестник, увлечен от неподражаеми шеф Ангел Арабаджиев, също енинец, младокът се впуска в репортажи за рационализатори. Опитът на Арабаджиев, атмосферата в редакцията, която дишат заедно с Пенка Пъдарска и Веселина Дервишева, дават криле. Тук начинаещият репортер вижда за пръв път ръчния набор на буквите за печат, научава на дело не само що е то „метрампаж“, но и всички тайни в занаята. Христо не успява да влезе „журналистика“ – по онова време е много трудно. Увлечението му по езика го праща студент във Велико Търново като арсеналски стипендиант. Родолубивият дух в семейството му под-

се посвещава на учителстването. За поколения деца от „Мати Болгария“ той е различният учител, любимият учител. Преподавателят, който, верен на родовата традиция, оставя своята лична дира през талантливите дири на децата по страниците на училищния вестник „Лексикон“. Лечев е „бащата“ на „Лексикон“, ентузиастът, който събира надарените за словото деца с духа на истинската редакция. Именно в „Лексикон“, водени от Лечев, бъдещи журналисти, художници, адвокати, лекари... прохождат в смелостта си да показват най-доброто от себе си, научават се, че да се живее, е интересно занимание с много възможности.

Продължава на стр. 4

Лечев старши с Георги Калоянчев

Кисимов, Стефан Гецов, Слава Славова и Спас Джонев... Професионално ежедневие в мощната финансова среда на един завод, сърцато даващ за развитието на културните дейности... През 60-те и 70-те години на 20-и век това е факт. Факт са поставените в Енина

чеви живот, но за малкия на времето Христо думата „репетиция“ е най-лошата дума: мама и тате пак ги няма вкъщи. И уж ги няма, пък целият им дух е попит от сина, че после и от съпругата Тинка Лечева, директор – собствена марка

Колко актьори днес могат да извадят от биографиите си успешни партньорства със звездите на българския театър от ранга на Парцалев, Калоянчев и Мутафова? И колко от тях са любители, самодейци на сцената, признати от големите имена дотолкова, че да излизат заедно пред публиката? Дечко Лечев – един точно такъв ярък местен талант от самодейния театър на „Арсенал“ и читалище „Искра“, е запечатал в побеляваща вече фотография от 1973-та партньорството си с Георги Калоянчев. Калата е в Казанлък и Енина като приятел на Минчо Лалев – митичният театрал от „Искра“, проходил на сцената на читалището под Катуните. Семейството на Христо Лечев, чийто баща – Дечко Лечев, посрещал у дома си народния любимец от сцената, пази спомена за това. Пазителството в снимки, писма, афиши, покани, юбилейни послания в рамки... разкрива покани на духа в една фамилия, където чимширите пред спретнатата къща под Чилечито в Енина са точно така подстригани като преди десетилетия, а приказката под асмата пак е за театър, слово и музика.

„Женитба“ на Гогол с Калоянчев от 1973-та, „Почивка в Арко Ирис“, „Лют звяр“... Факт са и арсеналските „Виновният“ – с наградата от 1962-ра, „От много любов“, „На кръстопът“, „Радиация“ от 1976-та, „Необикновен процес“ от 1974-та... та до прословутата „Архитекти“ от 1983-та, в която блесва Дарина Павлова. Синът Христо,

в предучилищното образование на Казанлък. Под нейно ръководство ЦДГ „Пчелица“ труппа авторитет почти 30 години. Духа на фамилията е попил и правнукът Пламен – солист от „Искриците“ на Стефка Денева, който сега – 20-годишен, наесен заминава да учи тонрежисура в Лондон. Пламен ще загърби

Поздрав

Благопожелания за личните си дни получиха през седмицата две от емблематичните лица на „Експерти за Казанлък“ -

Красимира Харизанова - общински съветник и Гинка Щерева - обществен посредник.

Честит рожден ден

Здраве, радост, щастие, късмет и нови хоризонти в личните и обществени проекции.

„Експерти за Казанлък“, колеги, приятели, „Трибуна Арсенал“

Една година в полза на хората:

МЕСТНИЯТ ОМБУДСМАН ШИРОКО ОТВАРЯ ВРАТИ

„Трибуна Арсенал“ е единственото безплатно издание, което стига до максимален брой хора в Казанлък и региона. То се превърна в най-голямата трибуна за популяризиране на дейността на обществения посредник и така несъмнено помага на гражданите в търсене на решение на техните проблеми, както и в повишаването на правната им култура чрез рубриката, която водим“, казва Гинка Щерева. Тя отбелязва този факт още в първия си отчет за дейността пред Общинския съвет, представен преди половин година.

Когато през есента на 2011-та „Трибуна Арсенал“ показва Щерева като част от листата за съветници на „Експерти за Казанлък“, едва ли някой е мислел, че тя ще е новият обществен посредник. Но още тогава Щерева сподели, както заинтересоваността си от въпросите, които мъчат гражданите, така и вътрешната си потребност да помага при намирането на решения. Всъщност, и като учител, и като ръководител в местното и в националното сдружение на каракачаните, и в работата си като преводач, комуникативността и бързата реакция винаги са помагали на Гинка. След перипетиите по 10-месечния избор, който я определи за длъжността след Катя Киликчиева, Щерева признава, че само комуникативност, активност и заинтересованост не са достатъчни, за да бъдеш полезен на гражданите като обществен посредник. Тя е наясно с това от самото начало. „Предаването на поста се отрази, но не възпрепятства процеса на нормалното протичане на дейността. Всичко се случи в условията на добра приемственост. Фундаментът е поставен, остава да се надгражда“, казва Щерева пред местния парламент половин година след встъпването си в длъжност. „Киликчиева е имала богат административен опит, който помага в работата“, отчита сегашни-

Една година по-късно: малко след обяд. Приемната: общественият посредник на Община Казанлък Гинка Щерева маха подканящо с ръка през процеп на отворената врата и се усмихва с очи: думите са невъзможни - говори по телефона. „ТЕЛК“, „...Социално подпомагане...“, „графика на приемното ми време...“ - накъслеците от разговора, който не спира дълго, веднага очертават кривите на проблемните пътеки на хората, потърсили местния омбудсман като последна инстанция в отчаяните си опити пред вратите на разни институции. „Някои идват още в началото, преди да тръгнат от врата на врата, за да се ориентират навреме в процедурите“, обяснява Щерева по-късно. Докато слушам разговора по телефона, без да искам, погледът закача диплянците по масата – брошури на обществения посредник, информационни материали за ЕС, рекламни книгоразделители от кампанията за вдигането на Доковата „Японка“ на „Искра“... И, разбира се: броеве от „Трибуна Арсенал“.

ят омбудсман на Казанлък, като признава, че постоянно чете нормативната уредба – и законите, и местните наредби. Предимството на ситуацията в отношенията днес Щерева вижда в добрата си комуникация с органите на местната власт, докато е всеизвестно, че в предния мандат връзката с Общината беше определено затруднена. Затова не се е налагало Щерева да прави официални предложения за промени в наредби и правилници. В хода на разговорите с общинските специалисти по повод даден казус Щерева дава своите препоръки и идеи за облекчаване на „тесните“ места в комуникацията с гражданите.

Най-много са социалните проблеми

За една година работа Щерева е категорична в констатацията си.

Различната „шапка“ на двете социални служби – общинската и държавната, в съвместната им работа по даването на социална подкрепа обхваща хората, веднага забелязва Щерева. Постоянно се налагат разяснения на процедурите.

Масовото сваляне на процента неработоспособност от комисиите по ТЕЛК затруднява гражданите в намирането на работа и осигуряване на минималната издръжка за живот. Спирането на дейността на комисиите в последния месец направо поставя хората в прединфарктно положение, коментира общественият посредник, от когото социално ощетените търсят подкрепа. Засегнатите губят правата си на подпомагане, не познават процедурите по регистрация в Бюрото по труда, остават без доходи... В ежедневието си работа Щерева насочва семейства с болни деца, съдейства за записване в социалната трапезария, подпомага деца, родени зад граница в издаването на ЕГН и лични документи, насочва пристигнали от чужбина българи за помощ от местната социална система, получава жалби от мобилни оператори, обяснява

защо трябва да се подават декларации за освобождаване от такса смет за неизползван имот... И още: бори се за пълномощно на място в Дирекция ГРАО, без да се плащат нотариални заверки, препраща недоволни от разтакаването до Стара Загора в местното НОИ, търси служби, среща се с директорите на Бюрото по труда, „Социално подпомагане“, ГРАО, стига до организация на среща в Казанлък с главен директор за връзка с клиенти на EVN, контактува дори с посолства. За една година Щерева вече има своите малки-големи победи: преместването на павилион, който пречи на живеещи в кооперация; сторнирането на сметка за вода, надписана от ВиК-служител; отпускането на социални помощи и ваучери за отопление на граждани в крайна нужда; осигуряването на ежедневна топла храна за семейство с деца със здравословни проблеми.

Нерешени остават: исканата промяна в маршрут на градския автобус №12, проблемите с многото метални гаражи в междублоковите пространства на Казанлък, редица неразбории в отношенията между жителите на общи блокове и кооперации.

Огромно брой са жалбите по етажната собственост

Щерева отчита, че гражданите очакват от Общината да налага административни наказания и глоби в случаи, когато хората сами не могат да решат проблемите помежду си. Причините за това са основно в непознаване на Закона за управление на етажната собственост, смята Щерева. Тя подпомага гражданите така, че при установяване на нарушения, да се задейства процедурата по налагане на санкции. Общественият посредник е съдействал за изработването на примерни образци за Протокол от Общото събрание на жителите на етажната собственост, Констативен протокол за нарушения по ЗУЕС, Заявление за внасяне на протокола в Общината. Сигнали и жалби за нерегламентирано включване на ширмове в комини; за несъгласувани про-

мени в сградите; за нужда от чистене на междублокови пространства; за благоустрояване; за неправилно съхранение на леснозапалими материали; аварии в необитаеми апартаменти; лошо опазване на новите детски площадки; безредия в „Източното“... заливат още приемната на казанлъшкия обществен посредник. Сигналите и жалбите се входират, както писмено, така и лично, в срещите от приемното време. Една от първите промени в работата на институцията Щерева предприема именно относно приемното време. Съставя стъпаловиден график, така че през седмицата да има удобен за всички часови пояс за посещение при местния омбудсман.

Работата с младите е стихията на Щерева

Само месеци след поемането на функциите си новият посредник между местната власт и казанлъшката гражданска общност стартира инициативата „Правна клиника“. Тук помага местен адвокат. Дама, изкушена да направи по-достъпна връзката между двата полюса: власт – граждани, предлага не само името на инициативата, но и подкрепя конкретните дейности. Така за каузата са привлечени 10 студенти от различни юридически факултети в страната, които в тясно сътрудничество с общинските юристи предлагат консултации за социално слаби и за хора и рискови групи на обществото.

За една година време Щерева е вече стъпила във всички училища. С инициативата „Моята първа лична карта“ тя запознава 14-годишните с техните права и задължения, като нови носители на документи за самоличност. Срещите завършват с оживен дебат, децата идват с интерес. Някои от учителите водят децата направо на място – като тези от Хуманитарната гимназия. Преди изборите за Европарламент Щерева информира на място учениците с право на глас от три местни професионални гимназии. Впечатленията,

че децата искат, но не знаят как да се включат в обществения живот, се редуват с впечатления от тотална незаинтересованост сред някои младежи. Но усещането за неизпълнен дълг към новото поколение е еднакво и в двата случая.

С това възрожденски патос Гинка Щерева продължава обиколките си – от училищата – в кметствата на 19-те общински населени места. Убедена е, че проблемите се откриват на място и обиколките го доказват. Вече познава ситуацията в целия периметър на общинските територии. Видяла е, че някои от въпросите могат лесно, бързо и без пари да бъдат решени в полза на гражданите. Искане, но не успява да скрие разочарованието си от някои селски кметове. Тяхната неактивност и дори – чиста пасивност, не просто я озадачават, а я гневят. Най-големият проблем на хората по селата е транспортът, открива Щерева. Другият проблем е неинформираността на хората извън Казанлък, даже за деня, в който селото им се посещава от социалния работник. Някъде дори няма информационни табла...

В последно време Щерева се опитва да осигури здравна помощ в някои от населените места. Не е лесно, защото за малко на брой пациенти никое джи-пи няма да иде на село. С подкрепата на обществения посредник се прокаква процедура, която да даде предимство при наемане на лекарски помещения по селата за онези специалисти, които имат практика на място. Щерева се опитва да подпомага решението на проблема със срещи в Районната здравна каса, в Общината, на място в кметствата. Трудности създава и фактът, че много от хората вече са избрали личен лекар извън населеното си място, на което имат право по закон.

Диана Рамналиева

Продължение в **брой 87**

Георги Сарачев

Колективът на ЦФЛ

По три повода накуп събра на почерпка от сърце дългогодишният лаборант-механик „изпитвания“ от Централната физична лаборатория на „Арсенал“ – Георги Петков Сарачев. И защото хубавините никога не идват по сами, прекараният целия си трудов път в оръжейницата Георги почерпи с голяма торта и благи думи колегите си за своя голям повод: пенсионирането си. След 43 години, преминали на едно и също работно място – в Централната физична лаборатория на „Арсенал“, за Георги Сарачев колективът там е като другото семейство. С което дели и празници, и делници.

И защото е всеотдаен в работата си, колегите му ценят неговата точност, съобразителност и прецизност, не останала незабелязана и от ръководството на фирмата, решило да му подари трети повод за почерпка: предложение да продължи още година да дава от своя безценен опит и знания за добрата работа във фирмата.

Добър професионалист, така го определи ръководителката на Централната физична лаборатория Смилена Иванова, пряк началник на Георги.

Да стяга дебел портфейл за голяма пенсия и да отваря къща за благини и радости го зарекоха колегите, поделили с Георги прекрасните му житейски поводи.

Да се множат!

Със сърце и благина!

**Колективът на Централна физична лаборатория в „Арсенал“ АД
В съпричастие с екипа на „Трибуна Арсенал“**

„Трибуна Арсенал“

„АРСЕНАЛ“ ДАРИ...

Продължение от стр. 1

Новата екипировка за мъжкия тим на „Розите“, решена в традиционното червено, е дело на италианската LEGEA, която облича голяма част от елитните български отбори, сред които е и ЦСКА.

„Не се съмнявам в успехите ви, виждам, че вървите напред и нагоре. Хубаво е да имате подкрепата на хората, но това зависи от вас“, с тези думи се обърна към футболистите Костадинов, който назад във времето също е бил футболист. Костадинов пожела успех на тима в новото първенство и припомни проверената не само в спортните битки житейска максима: „Постигате ли резултати, ще имате и подкрепа“. Икономическият директор на „Арсенал“ изрази надежда новите екипи, дарени на отбора на „Розова долина“, да носят късмет и успехи на отбора.

Междувременно, „Розите“ вече започнаха подготовката си за новия футболен сезон с нов треньор – футболната легенда на „Левски-Спартак“ Ангел Станков. И през новия сезон основните спонсори на ФК „Розова долина“ остават двете водещи казанлъшки фирми – „Арсенал“ и „М+С Хидравлик“.

„Трибуна Арсенал“

ДЮШ ФК „АРСЕНАЛ 2000“ СТАРТИРА НОВИЯ СЕЗОН С ОЩЕ ЕДИН ОТБОР

Нов, трети, отбор в младшата възраст футболисти от ДЮШ ФК „Арсенал 2000“ започва усилените тренировки от новия футболен сезон. Това стана ясно на проведеното събрание на УС на ФК „Арсенал 2000“ през изминалата седмица.

Решението за това идва на фона на поредицата блестящи изяви на малките футболни надежди през изминалия футболен сезон. Интересът към арсеналската школа е голям, младите таланти имат нужда от ранно откриване и развитие, а Казанлък търси своите нови надежди и футболни таланти, защото е футболен град и като такъв трябва да се развива, са част от мотивите на членовете на УС, взели това решение.

Новият, трети, отбор ще е подготвителна група от деца, родени в периода 2002-2003 година.

Така детската футболна школа на „Арсенал“ започва да играе в три възрасти: подготвителна група /2002-2003/, деца /2000-2001/ и младша възраст /1998-1999/.

Новият сезон за младите фут-

Атанас Апостолов

сн. М. Маденджиян

болисти на практика вече започна, тъй като от 4-ти август текат усилената физическа подготовка и тренировки на стадион „Арсенал“.

На 15-ти септември в Стара Загора ще бъдат уточнени програмата на есенното първенство, датите за конкретните срещи и датата за официалния старт на първенството.

Новият сезон за арсеналските футболисти започва и с ново попълнение в треньорския тим: в помощ на Станислав Пехливанов и доайена Кралъв Орозов влиза младият и амбициозен Атанас Апостолов, футболист на „Розова долина“. Атанас идва със специален сантимент на стадион „Арсенал“, тъй като самият той е възпитаник на Арсеналската футболна школа.

Желаещите да се запишат в ДЮШ ФК „Арсенал 2000“ все още могат да го направят.

За повече информация - телефон:
0887749705 или
0896080922.

Миран Маденджиян

Дири

Продължение от стр. 2

Фамилия Лечеви:

„НЕ СЕ ГАСИ...“

„Лексикон“, повече от 15 години издаван често с помощта на дарители, открити от Лечев, продължава да се издава и сега, вече – без намесата на основателя си. Като учител в Хуманитарната гимназия, синът на запалените страници

по дух Дечко и Пенка има ново увлечение: гимназиалното издание „Съзвездие“ с неговото електронно литературно приложение: е-списание „Изгряващи звезди“. Родено по идеята на виртуалния „Литературен вестник“, изданието събира поезия, есеистика, евристика, проза. С подадената от Христо Лечев ръка, написаното от ученици и студенти, възпитаници на гимназията, съхранява духа на 130-годишното училище, първопричина за богатия културен живот на Казанлък. Всичко това учителят прави сякаш съвсем незабележимо. Като нещо естествено. Рядко се замисля, че такива като него стават все по-малко. Без да го питам, знам защо е така.

С Вазовото „Не се гаси туй, що не гасне!“, изписано над сцената на порутената отдавна сграда на енинското читалище и с арсеналската грижа, дала шанс на стотици местни таланти да възторгват казанлъчани и да ги „палят“ за смисленото съществуване в радостта на творчеството, фамилията Лечеви е случила онова, кое е. Синът на Христо – Павел, с професията на компютърен специалист, отдавна е космополит. Внукът, наследник на щерката Даниела, превръща музиката в своя професия.

Леката саянка на разочарование в неизказаното от Христо по повод бездуховното ни Днес бързо се разсейва от усмивката на г-жа Лечева: „Радваме се много, че Пламен е така талантлив! Ей тука, от този двор и тази маса, където с баща си свиреха на две китари и пееха, баба му го поведе към музиката“.

Дворът с чимширите, където всичко е „под конец!“ – в къщата на бащата на баба Пенка, помагал на местните партизани. „Къща с история“ – казва Христо. Домът, който помни смеха на Минчо Лалев, Коста Цонев и Калоянчев, има само един въпрос към бъдещето: Кой ще продължава да идва тук утре, за да си взема от онова огънче, което никога не мож угаси, просто – щото то не гасне...

Диана Рамналиева

Продължение от стр. 1

„АРСЕНАЛ“ СЕ ВРЪЩА...

Резултатът от всичко това е: нови, сериозни дългогодишни договори за поръчки към „Арсенал“ за износ на продукция. Това налага наемането на допълнително работници за тяхното изпълнение. Постъпилите договори към момента ще се изпълняват за около 3 години напред. Връщаме се в предишната си мощ, каза още Ибушев.

Деляна Бобева

Продължение от стр. 1

ЕКСПЕРТИТЕ С ПЪРВИ ДАРЕНИЯ...

Отделно от това, Арсенал АД ще внесе авансово дължими си данъци към местната хазна, като принос за каузата. „Експерти за Казанлък“ призовават всички юридически и физически лица, които имат възможност да подкрепят Общината чрез лични дарения, да го сторят. Средствата се превеждат по Дарителската банкова сметка на Община Казанлък:

Сметка с „код за вид плащане“ на Община Казанлък, по която следва да постъпват суми от юридически и физически лица:

ОБЩИНСКА БАНКА АД

BIC: SOMBBSGF

IBAN: BG 07 SOMB 9130 84 2172 7344

Код за вид плащане: в лева – 44 51 00

Даренията могат да бъдат направени и с дарителски договор, образци от които могат да бъдат намерени в Информационния център на Община Казанлък или на сайта на Общината

<http://www.kazanlak.bg>

„Трибуна Арсенал“

ТЯ Е МАРИЯ

Тя е Мария.

И без нея всеки брой от този вестник няма как да се роди. Макар името ѝ да е наредено в колонката от имена там ня-

къде в средата, ситно и чинно, без труда ѝ, иначе казано - без любовта ѝ, тези 8 страници няма как да стигнат до вас. Защото отвъд текста има още толкова много работа, за да придобие той познатия ви вариант: завистниците да цъкят с език заради визията му, критиците да дирят с лупа курс, а тези, които разбират - одобрително да клатят глава. Защото без дизайнерския предпечат и почерк на Мария „Трибуна Арсенал“ няма да се роди. Казано иначе: нейното „бабуване“ по вестника е от съществено значение.

Тя е Мария.

Типично градско момиче,

кръстено на баба си, с която тази година имат лични юбилеи. И винаги празнуват на Богородица.

Рядко заедно, но пък много се обичат. Нищо, че една-та все задира другата заради „социално несвършени ангажменти“, а младата Мария, ненащурила се на живота, да прелита над бабините приказки като Алиса в страната на чудесата, за която има толкова още неопознати чудеса.

За протокола:

Тя се казва Мария Пискова, завършила е графика във Великотърновския университет, работи като дизайнер в отдел „Маркетинг“ на „Арсенал 2000“. Зодия Овен. Винаги с главата напред, а когато не става с главата, пуска рога-

та. Познава поражението, но няма заден ход, за сметка на това пък има невероятно лъчезарна усмивка, красива душа, предизвикателна работа, сръчни ръце, много приятели и симпатични колеги. Може да мине и за щастливка.

Скоро имаше семейл юбилей, който отбеляза впечатляващо. Родена е на празник, но не е станала лекар. Детската ѝ мечта била да се занимава с мода, да измисля и шие дрехи. Животът ѝ, понеже е Овен, е решил обаче друго: да я пусне в дълбокото и там някъде, по пътя между мечтата от детството и пубертетското осмисляне, хвърлил половината ѝ в живописата. Така завършила Националната гимназия по пластични изкуства и дизайн в Казанлък. И понеже е Овен, за което блясъкът на собствената светлина е от съществено значение, на сърцето отесняло в цветното на живописата и посегнало на друг контур: черно-бялото в графиката. Взаимно си давали в едноименната специалност на Великотърновския

университет.

Някъде по онова време и през ум не ѝ минавало, че един ден корабът на мечтите ѝ ще акостира в „Арсенал“. Още повече, че нищо арсеналско до този момент в живота ѝ нямало. От старата столица, на гребена на една любов, Мария отплавала за... Балчик. Не защото е върл фен на „морето и неговите трудови хора“, а защото там били поредните професионални предизвикателства.

Като типичен Овен, дизайнерът на „Трибуна Арсенал“ винаги следва новите хоризонти и големите предизвикателства, защото максимата „Светът е голям и спасение дебне отвсякъде“ е дело не на какъв да е зодиакален фен, а на типичен Овен.

Заради предизвикателствата - житейски, емоционални и професионални, Мария остава почти 2 години край морето. Когато ѝ отесняват хоризонтите там, поема обратно насам, за да потърси поредното си житейско и професионално предизвикателство.

Не чака дълго.

По Овнешки стреля в целта: ей-така, без конкретна обява, пуска CV на сайта на „Арсенал“. Вярва, знае, че голямата фирма ще има един ден нужда от млади и мотивирани амбициозни хора, които искат да създават креативни неща. Докато чака да бъде забелязана, започва работа като дизайнер в частна фирма. И защото късметът по рождение

е целунал Овните, в първия ѝ работен ден на „частната“ работа разбира, че в „Арсенал“ просто я... чакат.

Хвърля се с главата напред в голямата вода и... плува.

Вече 4 години. При това успешно. Знае го някак си. Разбира го по очите и деловото и съдържано одобрение на своите преки ръководители, с които са повече приятели, отколкото началник и подчинени. Вместо кройки за екстравагантни и с намигане дрехи, днес Мария Пискова „крои“ и вае до съвършенство всичко, свързано с рекламата на марката „Арсенал“. Голяма отговорност е, защото съзнаваш, че на практика твоят труд е последната права, преди да впечатлиш отсрещната страна. И от твоя труд зависи едно перфектно направено изделие с труда на толкова много хора във фирмата, да бъде показано по най-добрия начин в брошура, в рекламен постер или в друг маркетингов похват. Тук трябва да отбележим, че вече няколко години именно Мария, с помощта на колегата ѝ Миран, са авторите на големия фирмен календар, който пътува до всички световни изложения, международни панаири и е неизменен дар за всички гости на „Арсенал“ през годината.

Дали рекламата на оръжие и боеприпаси предлага толкова професионални предизвикателства, колкото дизайнът на дрехи?

Въпрос на гледна точка, дипломатично твърди симпа-

С петте черни котета, реколта 2013

тичният и къдрокос Овен. За когото работата в колектив, в ситуация като тази, е безкрайно важна.

Не харесвам интригите, клинченето, хленченето, формалното отношение към работата,

признава Мария, която дели един мегдан работен плот с друг член на вестника и възлов човек на „Маркетинг“-а - Миран Маденджиян.

Имам щастието да работя с креативни млади хора и ши-

Честит празник!

Богородична закрила
за всички именнички!

Благоденствие и светлина!

роко скроен ръководител, споделя в кратките шоколадови паузи преди „раждането“ на поредната „Трибуна“ Мария. Не крие, че се възхищава от начина, по който прекият ѝ ръководител Марина Йорданова комуникира с колегите си. Ключкарщината и интригантството тук просто са непознати, недопустими, може би затова ни е ведро и весело по празници и банкети, споделя Мария, която винаги на Богородица черпи.

Признава, че не е от типа ортодоксално вярващи в идоли и образи, а е от групата на онези, за които Вселената винаги си знае работата, защото е над всичко и винаги ни изпраща точните хора и уроци. Затова и приема житейските си изпитания като уроци. Старее се да види отвъд тях, да отдели плявата от зърното, убедена, че само със себелюбов, искрена и голяма, можеш да обичаш другите. И да ги накараш те да те обичат.

Вярва в силата на мисълта, в доброто изначалие на всеки човек и в крайния резултат

- като сборен пункт на всички човешки мисли, чувства и дела.

Дразнят я бавните, тежки, с тромави възприятия за све-

си време между зумба, тае-бо, ремонти в прясно наредената си квартира, гарнира почивните дни с пътешествия в планината или бягане по 10-тина километра. Краде си време за по бира с приятели, приказка за душата и непременно за... своите картини. Една от тазгодишните Богородични радости за Мария Пискова е... готовото ѝ ателие. Сбъдната нейна мечта - да има кътче за рисуване.

Покрай рисуването отглежда и друга своя страст - да снима. Почти на шега, но винаги ѝ се получават нещата. Последното е признание на общоградско жури, което преди три години награди фотос, с нейно участие в градски конкурс.

„Триизмерен поглед“. Така кръсти снимката тогава Мария, досущ като очите, с които тя гледа на света. И мярката, с която го мери. Тя е Мария.

И няма как да я сбъркате.

Откроява се от мнозинството с онова шарено намигане в дрехите, заблещукало на деня в артистично замотания шал на фигурки или в изчанчените арт обеци. Или в смелото съчетание на синьо с трева и ей-така навъртените дрънкулки. Може да я разпознаете и по косите: в тях винаги има вятър и слънце.

Тя е Мария. И в средата на август има ден за любима червена рокля.

Дяволски много ѝ отива. И на Богородица винаги празнува. Като всички вечни жени на света.

Деляна Бобева

Проф. Михаил Мирчев - социолог и политолог, преподавател в УНСС, СУ и БСУ

НАРОДЪТ ОЧАКВА НАЙ-СЕТНЕ ДА

Проблемът не е в „лошия матръл“, а политиките „не са у ред“ в България. Силната идеология в момента е национализмът.

Проф. Мирчев, на тази годишната Бузлуджа новият лидер на социалистите Михаил Миков каза, че „октомври не е бой последен, а битка по пътя“. В този смисъл, кой ще спечели битката за народното доверие през октомври?

- Този, който наистина се обърне към интересите на българската държава и българската нация. Всички политически играчи досега доказаха, че обслужват нечий интерес: или корпоративни, или олигархически, или интереси на чужди държави. Незнайно какви и чии, но не и на българската нация и българската държава. И от тази гледна точка, доверието и възможността да бъдат подлъгвани избирателите е достигнато до точката на изчерпване. Оттук нататък имат шансове само политици и партии, които ще могат да възбудят отново доверие към себе си, към хора, които разбират и милеят и се опитват, доколкото международната обстановка го разрешава, както се казва, да зачитат и да работят в полза на националния интерес. Като под „национален интерес“ разбираме българската нация и българската държава. Тези неща се препокриват, но частично, не са едно и също.

Народът е уморен, озверен...

- Не, българският народ не е уморен. Народът е изтощен.

От кризи, от безобразия, от цинизъм, включително политически, от кризите, които се раждат вътре в България, такива, които се струпват на страната ни от външни фактори.

В този смисъл такъв народ има ли верни рефлексии за оцеляване или отново рискува да търси Господ, спасител, бащица? Няма ли капан, за да усети кой точно му трябва?

- Винаги съм твърдял, че българският народ има тънко политическо усещане да разпознава ментетата от истинските неща в политиката. Въпросът е, че когато говорим за една огромна маса от хора, каквато е народът, разпознаването става веднага и не става с магическа пръчка. Обърнете внимание, че българският народ чрез демократичните механизми произнесе много присъди на партии и политици за 25 години. Виждате как десните, олицетворявани преди всичко от Иван Костов, на практика загинаха. Смалиха се до няколко партийки и сега душа берат да удържат своя Реформаторски блок. БСП също получи една серия от електорални наказания, тръгна се от Андрей Луканов и финишира със Сергей Станишев. Сега БСП е на ръба да загине като голяма партия, да се разпадне като десните, ако не намерят обратен ход към своето възрождение. Виждате едно ДПС,

което в един момент почти бе успяло да заблуди, че не са етническа сепаратистка партия, а че са едва ли не най-патриотичната, национално отговорна българска партия, а сега вече за всички е ясно, че са не просто етно-турска партия, но са и откровено сепаратистки настроени и подчинени на алчни корпоративни структури. В тази светлина и тяхното бъдеще вече става проблематично. Спомнете си НДСВ, когато дойде с гръм и трясък и спечели над 2 млн. и 200 хил. избиратели през 2001-ва година. След това за година и половина 2/3 от избирателите изтрезняха, отказаха се от тях, а в момента НДСВ практически не съществува. Това според науката политология е типична партия-светкавица. Избухва, след което изчезва. Това са все доказателства, че българският народ има тънко политическо чувство да разпознава ментетата и лъжците от истинските и загрижените политици. Само че това не става от днес за утре. Трябва да минат един-два мандата. Да има доказателства, че

породната лъжа се явява понякога в ново лице и е нужно време, за да разпознаем това лице.

Така че - народът ни си е читав и си седи на мястото. Ако има някакъв проблем, то той не е в „лошия матръл“,

както беше казал един, а в това, че политиките „не са у ред“ в България. И този народ очаква най-после да се пръкнат и да заемат властовото си позициониране истински лидери - политици, а не някакви си лидери, самообявили се за такива пред групички от клакьори. Българският народ има нужда и очаква истински лидери на нацията.

В този смисъл, как ще постъпи сега българският народ, според Вас, за да изтрезнее или отново ще се залага на принципа „проба-грешка“?

- В политиката винаги има проба-грешка. Няма Бог, който да ни каже: „Този е праведният, изберете него!“. Демокрацията е неефективен механизъм на прочистване на плявата от зърното чрез метода на опита и грешката. Нещо ще ни бъде предложено от партии и политици. Хората ще имат възможност да избират и след това практиката ще покаже дали отново са били подлъгани или са се излъгали, или са избрали нещо на принципа „по-малкото зло“ или са успели да изберат хора с позитивен потенциал, който ще бъде разгърнат в бъдеще.

Доколко фактът, че няма консенсус за националните приоритети, никой не поема разговор за това, е в основата на избора ни „проба-грешка“? И не

сме ли пак на прага на нов, следващ 25-годишен период на поредна промяна в политическия ни живот?

- Консенсусът не е работа на народа, а на политиките, на народните водачи, на лидерите. Те би трябвало да са по-умни от народа, да могат да владеят достоверни информационни източници, за да виждат развитието много надълбоко, в скритите пластовете. Да виждат рисковете, катастрофите, шансовете за години напред. В този смисъл

политиките трябва да стигат до консенсус за общонационални цели, интереси и приоритети,

а не да се прехвърля тази задача върху народа. Леля Пена, която си гледа ежедневието и се занимава с някаква дребна професийка, и за нея 200 лева за страшно много пари и полага невероятни усилия да изкара още 200 лева, за да може да диша спокойно, тя няма задача да изработва национален политически консенсус. В този смисъл политиките и в това хитруват в България. Непрекъснато прехвърлят своите управленски и лидерски задачи върху обикновените хора. Обикновеният човек трябва да се довери на политика, а не да му върши работата.

Продължава на стр. 7

Продължение от стр. 1

...„ТРАКИЯ ТРЕЙД“

Сделката за т. нар. Инфекционна болница е извършена по време на предходната местна власт, през 2006 година, когато е взето решението за разпореждане с имота. Година по-късно, през 2007 г., е сключен и договорът за продажба. Подписи под сделката слагат: за продавач - тогавашният кмет Стефан Дамянов, за купувач - Тодор Колев, от името на старозагорската фирма. Съгласувателни подписи под сделката, но без имена, са положили юрист от Община Казанлък, гл. счетоводител, директор Дирекция „Стопанска политика и общинска собственост“, заместник-кмет.

За да се разплати с „Тракия трейд“, в две поредни сесии вече общинската управа, заедно с Общинския съвет на Казанлък, търсят вариант за това. За продаван, чрез търгове, бяха предложени голяма част от останалите все още свободни общински имоти. Сред тях са сградата на бившето училище „Христо Ботев“ под ж. п. гарата, на бившето Помощно училище „Димитър Андреев“, теренът до общинската болница, заедно с полуразрушената и недостроена тухлена сгра-

да, теренът /дупката/ на Инфекционната болница, общински апартамент в самия център на града, ликвидиране на съсобственост и други.

Представителят на „Тракия трейд“ Тодор Колев предложи на Община Казанлък и цесия, в лицето на турска банка с офиси в

14.3. Дължимият данък от 2 % по ЗМДТ, възлизащ на 36 960 /тридесет и шест хиляди деветстотин и шестдесет/ лв., вносен по сметка BG 36 SOMB 9130 84 23000044, код на вид плащане 44 25 00, в „Общинска банка“ АД, клон Пловдив офис Казанлък, б. код. SOMBBGSG с платежно нареждане от 14.3.2007 г.

14.4. ДДС в размер на 265 703,96 лв. /двеста шестдесет и пет хиляди седемстотин и три лева и деветдесет и шест стотинки/, представляващ 20 % върху 70,48 % от цената по чл. 3, увеличена с данъка по т. 14.3. Тази сума е вносна по сметка BG 36 SOMB 9130 84 23000044, код на вид плащане 44 25 00, в „Общинска банка“ АД, клон Пловдив офис Казанлък, б. код. SOMBBGSG с платежно нареждане от 14.3.2007 г.

Съгласно чл. 18 от ЗС нотариална форма за прехвърляне на собствеността не е необходима.

Договорът подлежи на вписване в Службата по вписванията, гр. Казанлък. Договорът се състави в четири еднообразни екземпляра - един за купувача, един за вписване в съда и два за Община Казанлък.

При съставянето на договора се представиха следните документи: АДС № 678/20.05.06.2003 г., вписан в Служба по вписванията гр. Казанлък, под вх. № 2199/22.05.2006 г., № 36, т. II, н.д.907, стр. 15520, остана № 438/29.03.2006 г., Решение № 945/28.10.2006 г. на ОДС, Протокол № 219/14.12.2006 г. за проведен конкурс, Заповед № 1138/22.12.2006 г. на кмета на Община Казанлък за определяне на спечелил участник, 4 бр. вносни билета по чл. 14 от договора.

Съгласувано

Юрист: [подпис]
Гл. счетоводител: [подпис]
Директор дир-я „СП и ОС“: [подпис]
Зам. кмет: [подпис]

ПРОДАВАЧ:
КМЕТ НА ОБЩИНА КАЗАНЛЪК: [подпис]
/Ст. Дамянов/

КУПУВАЧ:
„Тракия Трейд“ ЕООД - Т. Колев/

Последна страница от договора между Община Казанлък и „Тракия трейд“

страната, която да изкупи дълга на Общината, като на свой ред Общината сключи

договор с банката и получи кредит за период от 7 или 10 години. Лихвата за целия период на кредита е около половин милион лева.

На последната си сесия в началото на август Председателският съвет на местния парламент взе решение да се обяви обществена поръчка за банките с предложения за поемането на общинския дълг от близо 3,5 млн. лева по тази сделка и отпускането на кредит. Извънредното заседание на Общинския съвет на Казанлък, което ще нищи този въпрос, е насрочено за 28-ми август.

На 4-ти август тази година изтече последният законов срок, в който Прокуратурата на България трябва да се произнесе дали има виновни за сключения и обявен за нищожен 7 години по-късно договор. Към момента няма информация за окончателното становище на Прокуратурата.

Деляна Бобева

Тъга

Простихме се с Евгения Чернева - заместник-кмет на Казанлък в два поредни мандата

След кратко боледуване си отиде от живота на 71 години, преди да се нарадва на успехите на своите дъщери и внуци. Чернева бе известна като работохолик и човек с ярка собствена позиция по важните въпроси на ежедневието ни и не се страхуваше да я изразява публично. Търсен експерт в строителния бранш, оставила много от професионалния си път в „Арсенал“, където работи дълги години в дирекция „Капитално строителство“.

Със задълбочените си познания на строителен инженер Евгения Чернева има и сериозен принос за решаването на редица важни инфраструктурни въпроси в община Казанлък, където дълги години работи в отдел „Архитектура и благоустройство“.

Дългогодишен член на БСП и неин активист, като в това си качество бе три поредни мандата и общински съветник.

Последните години от живота си тя посвети на активна работа в движение „Русофили“. Евгения Чернева бе сред инициаторите и с огромен принос членове на „Русофили“ за поставянето на паметник на генерал Скобелев в Казанлък.

Въпреки натовареното си ежедневието в професионален план, Евгения Чернева винаги намираще време за хората, които обичаше и не спираше да съпребива с тях и тревогите, и радостите им.

Вярваше, почти до степен на наивност, че, ако от сърце даваш на хората, те със сърце те следват в големите предизвикателства на живота.

В последния й път я изпратиха близки, приятели, съпартньори, колеги от Общината и от „Арсенал“, представители на Община Казанлък.

Поклон!

„Трибуна Арсенал“

Продължение от стр. 6

СЕ ПРЪКНАТ ИСТИНСКИ ЛИДЕРИ

Демокрацията е неефективният механизъм за прочистване на плевелите от зърното

По-малкото зло ли е или единственото добро, което може да ни се случи, ако ГЕРБ се върнат отново на власт?

- ГЕРБ са много проблематична партия, особено сега при директното обвинение срещу двете им водещи фигури, че са замесени в престъпления. Второто лице на ГЕРБ - Цветан Цветанов, вече е осъден политик на първа инстанция и, забележете, престъплението е злоупотреба с властта си на министър и служебното си положение. В момента в публичното пространство излизат, има и много доказателства, че първото лице на партията също е замесено в престъпления. Става дума за ужасни неща - конкретни данни за участие в серия убийства, замесване в наркоканали. За каква ГЕРБ говорим? И защо непрекъснато вие, медиите, рекламирате ГЕРБ като голямата следваща успяла партия. Дори да не се окажат верни горните обвинения, след като има съмнение, след като половината от източниците на МВР казват „това не е вярно, това не е документ“, а другата половина от източниците на МВР казват „това е автентичен документ“, тези двама лидери на ГЕРБ трябва да отстъпят назад или в страни. Защо това непрекъснато го забравяте и говорите за завръщането на ГЕРБ, сякаш това няма как да бъде предотвратено?

Защото по всичко личи, че и тези избори ще се спечелят от задкулисието...

- Ще спечелят, но, ако се крие тази част от истината. Правим демократични избори. Как ще участва една партия като двете ѝ водещи лица са директно обвинени за криминални престъпления? Обяснете ми! Когато има съмнение за такъв лидер, той просто се оттегля. Други хора да излязат на позиция, други хора да се явят с ГЕРБ на избори, но за тези двамата нека Съдът и Прокуратурата си свършат работата.

Защото лидери с психически диагнози стоят начело на политически партии ли имаме такава държава?

- Вижте, днес политиката е особена дейност, сфера с много депресивност, стрес и личностни изкривявания. В такава декадентско и жестоко време живеем, което не щади обикновените хора, но още повече не щади политиците, които стоят високо на това проветриво място. Затова има много хора, включително колеги, които сериозно твърдят, че човек, за да се занимава с политика в днешно време, не може да е съвсем нормален.

За да се занимаваш днес в страна като България с политика, трябва да правиш ужасни компромиси.

- Съвсем нормалните хора не могат да издържат на тази психологическа преса и на тази репресия върху собствената им принципност и моралност.

Това е много обезсърчително...

- Но, извинете, психолозите, които исторически са гледали назад и са се занимавали с политически лидери, са правили детайлни анализи. Няма велик лидер на 20-ти век, който да е бил нормален.

понент, който ще размества останалите пластове, е БСП. И в БСП - единствено и само от личността Михаил Миков. Всички други фактори са константни. Знаем как действат. Знаем какви са им интересите, мотивацията, вредите от тях. Единствената загадка е Михаил Миков и оттам - БСП като фактор. Ще видим в следващите седмици БСП дали ще се стабилизира, дали ще намери формула на излизане от сегашната си криза, за да подаде ръка на 300-400

над 1,5 до 2 млн. гласа. Тогава говорим за светкавица. Господин Бареков цяла една банка фалира, за да му плати кампанията и въпреки това има само 230 хиляди гласа. Това е една мизерна победа. Второто, което недоумявам, е защо вие, медиите, непрекъснато обявявате Бареков за някакво чудо. Той с неговите 230 хиляди гласа би следвало да си посипе главата с пепел и да каже, че не е успял.

А читав бостан без ДПС би ли се получил в следващия парламент?

- Скоро българската политика няма да минава без ДПС. ДПС обективно са много голяма сила, независимо на кого това му харесва или не. Оттук нататък всички коалиции са обречени да работят официално или неофициално с ДПС. Въпросът е

ДПС да станат по-малко арогантни и по-малко агресивни.

- ДПС си имат своята позиция и трябва да стоят в нишата, която им е отредена. Проблемът е, че те посегнаха към нишите на другите и към позициониране, което по принцип не им се полага в държава като българската.

Партиите ли „изядоха“ национализма в България или всъщност такъв няма?

- В България има национализъм и националистичен вот, поне 12-15% от избирателите, които търсят патриотично-националистическа партия, за която да гласуват. И това е силната идеология в момента. Сега няма дясна или лява силна идеология, там става дума за прагматизъм: десен и ляв.

Ако има идеология на идейно и на ценностно равнище, търсена от масовия гражданин, то това е търсенето на национално-патриотичното.

Но си нямаме авторитетни и силни партии. „Атака“ успя да катастрофира след огромните усилия за това от 2005-та година насам. Националният фронт за спасение на България добре се представи на парламентарните избори през 2013 година, но сега, през май, година по-късно, също катастрофираха. ВМРО е по наследство патриотична националистична партия, но те много заиграха с неясни коалиции. И с пари, най-вероятно. И от една хубава партия, законно финансово обезпечена, сега имат под половин процент електорална маса, макар уж да имат вече евродепутат. Има го патриотично-националистичният избирател, а го няма политическият представител. Сега очаквам повечето от политическите партии много патриотарски да говорят, но то ще е повече фразеология, отколкото истинска политика и конкретни

цели, които те действително си поставят. В момента няма силна патриотична-националистическа партия у нас.

Сегашният политически елит има ли потенциал за един читав и силен следващ министър-председател?

- Има, разбира се. В България има много кадърни хора, готови да бъдат добри министър-председатели. Въпросът е дали ще ги излъчат персонално и когато ги направят министър-председатели, как ще стоят зад гърба им. Тоест, дали ще ги подпомагат да си вършат ежедневно работата като управленци или ще ги саботират ежедневно. Ето пресният пример с Орешарски: общо взето читав и образован човек, годен за министър-председател. Има някои социални сфери, в които показва некомпетентност и дори частична неадекватност, но общо взето той е държавник с възможности и професионалист с доказани качества. Но двете партии - БСП и ДПС, повече му пречеа, според мен, отколкото да му помагат. Включително грешките, които сега се приписват персонално на него, на най-близките му министри и на МС като цяло, се дължат донякъде на тях, като персони, но повече се дължат на двете партии, които им пречеа: с лоши кадрови назначения, с принуждаването да правят безумни компромиси. И тук има пример - фалстартът на Делян Пеевски. Големият скандал, който тръгна, не е бил всъщност избор на Пламен Орешарски, а на партиите, седели зад гърба му. Слагат го на една динена кора, след което се вайкат защо не се справи кабинетът и Пламен Орешарски. Личности имаме, въпросът е партиите дали са читави, за да ги изведат тези личности и след това да им помагат, когато се решават реалните проблеми на страната. Не да им пречат.

Да обобщим така: Избори 2014 - търси се следващото политическо камикадзе.

- Ако партиите продължават да бъдат нечитави, следващите управляващи ще бъдат камикадзета, изхабени хора с потенциал или обратно - едноревки, които са дошли за малко, за да откраднат много. Това е злокобната комбинация, която мъчи България поне от 15-ина години. Все пак се надяваме, че за два месеца до изборите ще бъдат открити една или две действително здравословни партии, за които хората си струва да гласуват. Партии, в които се мисли нещо сериозно за народа и държавата, а не само за кражбата чрез държавата. Това е надеждата на всички ни, всъщност.

Деляна Бобева
Август, 2014 година

Проф. М. Мирчев

Визитка:

Ръководител на Агенция АССА-М и председател на Българската социологическа асоциация, член на Съюза на българските журналисти и председател на ГИСДИ - Гражданска инициатива за свободни и демократични избори. С предизборни изследвания и прогнози се занимава от 1993 година.

Роден е през 1954 година в София. Син е на проф. Стоян Михайлов, един от „бащите“ на българската социология и съосновател на Института по социология към БАН.

„Живеем в турбулентно време, с ново историческо пренапреждане. От нас се очакват обобщаващи анализи и системно обосновани прогнози“, е тезата му за съвременната роля на социолозите в света и в частност в България.

Проф. Мирчев владее три езика: руски, италиански и английски. Има син и дъщеря, дядо е на едногодишна внучка.

Казанлък е сред любимите спирки на проф. Мирчев - заради „особеното излъчване на този град“, както той сам твърди.

Хитлер бил ли е нормален? Сталин бил ли е нормален? Ленин бил ли е нормален? Може би донякъде генерал Де Гол е бил нормален. Винаги имате някаква странност на характера, това не са обикновени хора. Хайде, да не ги обявяваме за ненормални в негативния смисъл на думата, но винаги това са хора извън нормата.

Как ще изглежда, според Вас, България след 5-ти октомври?

- Бидейки социолог, не съм врачка. Считаю, че как ще изглежда България, зависи единствено и само от БСП. Защото единственият ком-

хиялди бесепари, които сега са стъписани или направо ядосани. Или обратно - в БСП ще надделее раздорите, разцепленията, бруталните компромати един срещу друг. И тогава БСП, вместо да спечели, допълнително ще потъне на предстоящите избори.

Нови „партии-светкавици“ няма да се появят, но ще изтрещи ли като за последно „партията-светкавица“ на Бареков?

- Това е една много нежна, малка светкавичка, от три бърда в деветото, през баира. „Партия-светкавица“ е партия, която трябва да спечели за няколко месеца

ВАСИЛИЙ ДЕГТЯРЬОВ

САМОУКИЯТ ОРЪЖЕЙНИК, ДОКТОР НА ТЕХНИЧЕСКИТЕ НАУКИ

Василий. Роден е през 1880 г. в семейство на потомствени оръжейници в старинния руски град Тула, прочут със знаменитите си майстори-оръжейници и с първия в Русия оръжеен завод. Семейството знаело, че за да станеш добър оръжейник, е необходимо обучение. Записали Вася да учи, но след три години трябвало да напусне училище – нямало пари. През 1891 г. 11-годишното момче за пръв път прекрачва прага на Тулския завод, заедно с баща си. И започва трудовият му път – като на стотици други деца на оръжейници. Василий работел, а в свободното си време четел.

В армията. След смъртта на баща си, 17-годишният младеж поема издръжката на семейството, работел по 12 часа. През 1901 г. постъпва в армията – в офицерската стрелкова школа в Ораниенбаум, оставяйки в Тула майка си, братята и сестрите си. Оръжейният му талант бил забелязан, когато успял да поправи картечница, която щатният механик не могъл да ремонтира. В оръжейната работилница покрай полк. Филатов се запознал с работата на големите изобретатели. Въпреки, че бил самоук, у него възникнало огромно желание да се посвети на изобретателското дело. Бил силно впечатлен от Браунинг, с когото съдбата го срещнала при странични обстоятелства – той бил докарал, за да продаде на царското правителство, автоматична винтовка, но по време на изпитанията тя отказала. Самият Браунинг не успял да я поправи. Помогнал му руският майстор Дегтяров.

Новият живот. След армията Василий остава да работи под ръководството на Владимир Фьодоров – основател на руската школа за автоматично оръжие. Наема малка стая и се жени за тулското момиче Вера Владимировна. Дегтяров разработва нова автоматична винтовка – калибър 7,62 мм, участва и в подготовката на автомат – калибър 6,5 мм. Само за една година, през 1916-та, създава лека /3,86 кг/ и удобна за носене карабина с 6,5 мм японски патрон. В началото на 1918 г., заедно с Фьодоров, Дегтяров постъпва в Ковровския оръжеен завод, превърнал се в негова съдба. При пускането на първите автомати той оглавил опитната работилница, където работели добри майстори – така, всъщност, било сформирано първото в съветска Русия Проектно-конструкторско бюро /ПКБ/. Постепенно заводът достигнал производство 50 автомата на месец, а от 1921 г. започнало серийно производство. ПКБ вече имало три отдела: проектантски, научно-изследователска група и опитна работилница.

Първите картечници на Дегтяров. Честта по създаването на първата родна картечница правителството оказало на Дегтяров. По тази задача той работил само няколко месеца и през юли 1924 г. вече представил опит-

ния образец. Комисията отчетела оригиналността на идеята, безотказността на работа, скоростта и опростената система. След това възложили на Фьодоров и Дегтяров да създадат за Червената армия безкрайно необходимата лека, здрава и надеждна картечница. Всеки детайл Дегтяров правел със

на Василий Дегтяров. През 1929-32 г. той създава няколко образци, най-добрият от които е ППД-34/38, по-нататък модернизиран в ППД-40 – калибър 7,62 мм, дължина 780 мм, темп на стрелбата 1000 изстрела в минута, бойна скорострелност – 100-120 изстрела в минута, обем – 71

Животът на Василий Дегтяров сам по себе си е подвиг. Във времето на неговите гениални разработки в света не е имало друг конструктор, с когото може да бъде сравняван. Създаденото от него оръжие е изключително: пехотната картечница ДП, авиационната и танковата картечници, голямокалибрена-та картечница ДС, картечният пистолет ППД,

противотанковата пушка ПТРД, голямокалибрена-та картечница ДШК. Той е първият руски конструктор, на когото е присъдено званието Герой на социалистическия труд – през 1940 г., когато става и доктор на техническите науки. Четири пъти е Лауреат на Държавна премия, носител е на три ордена „Ленин“, на ордени „Суворов“ I и II ст., „Червено знаме на труда“, „Червена звезда“, на много медали.

собствените си ръце, сам извършвал всички изчисления, експерименти и изпитания. Държавната комисия се произнесла, че „това е картечницата на близкото бъдеще“. В Ковровския завод били поръчани първите 100 картечници. През 1927 г. Дегтяров представил нови три образца, приети на въоръжение – ръчна картечница ДП, на базата на която конструирал и авиационните картечници ДА и ДА-2 /първата комплексна установка за картечници в системата на въоръжените сили/, както и 7,62 мм танкова картечница ДТ. Създаването на пехотна картечница е нова епоха в оръжейното дело на съветската страна.

Оръжие за родината. През 1930 г. Дегтяров става на 50 години. Талантът му на изтъкнат конструктор бил вече широко известен. Награден е с орден „Червено знаме“, а през 1932 г. – с най-голямата държавна награда – орден „Ленин“. В тържествена обстановка Климент Ворошилов му подарява лек автомобил. През 1939 г. на въоръжение била приета 12,7 мм картечница ДШК. Новото оръжие намерило приложение в почти всички видове войски – то било леко, с 50 патрона, темп на стрелбата 550-600 изстрела в минута, бойна скорострелност – 125 изстрела в минута на 3500 м. На въоръжение е приета и голямокалибрена-та картечница ДС.

Картечният пистолет на Дегтяров – ППД. Голямата заслуга за първия действащ руски пистолет-картечница е

патрона. Всичките 4 модификации били приети на въоръжение в Червената армия. ППД /пистолет-пулемет Дегтярёва/ и ППШ /на Шпагин/ са използвани като мощни и надеждни оръжия на всички фронтове по Време на Великата Отечествовна война.

Забележителната 1940-та. На 2-ри януари изобретателят навършил 60 години. За изключителни заслуги в изобретяването и конструирането на особено важни образци на стрелково оръжие е отличен със званието Герой на социалистическия труд. Пръв го поздравил Народният комисар по отбраната Ворошилов. От Москва лично му позвънил Сталин. Този личен юбилей станал забележителен и в руската история, която до този момент не познавала такова количество оръжия – великолепно доказателство за значимостта на труда на изобретателя. Дегтяров е награден с орден „Ленин“ и без защита на дисертация му е дадено званието доктор на техническите науки – признание за научната стойност на неговите изобретения.

Човек на думата и делото. Дегтяров отлично се разбирал с хората, бил познат като внимателен и благороден човек с категорични нравствени принципи. Всички оценявали самородния му талант. Въпреки известността си, бил скромнен. С младите инженери общувал тактично. Никога не забравил, че е бил обикновен работник.

Василий Алексеевич обичал природата и всяка свобод-

на минута прекарвал в гората или на реката, ходел за гъби, на лов и риболов. Най-добре, обаче, изобретателят си почивал в градината, където собственоръчно произвеждал зеленчуци, грижел се за цветята, пчелите и дърветата. През 1940 г. В. Дегтяров е избран за депутат във Върховния Съвет на СССР. Приемните му дни били многолюдни, нито един въпрос не оставял без отговор. Цялото това щастие било застрашено от... приближаваша война.

Суровите изпитания. През 1941 г. 43,4 % от държавния бюджет били отделени за отбраната на СССР. В Ковровския завод напрегнато се изпълнявала правителствена задача за производството на ППД. Планът бил изпълнен на 150 %. В ПКБ следили работата на чуждестранните конструктори и се стремели да въоръжат собствената си армия с най-съвършеното оръжие. На 22 юни 1941 г. Германия, нарушавайки пакта за ненападение, хвърля 5,5-милионна армия срещу Съветския съюз – 4300 танка, 4980 самолета, 48 хиляди оръдия и миномети, разчитайки на мигновена победа. Обявена е всеобща мобилизация, стотици хиляди доброволци се отзовават на призива на правителството: „Наше дело правое. Победа будет за нами!“

Противотанковото оръжие ПТРД. Създаването, усвояването и пускането в производство на противотанковото оръжие на Дегтяров е една от славните страници в живота на големия конструктор. То трябвало да бъде такова, че противникът, „опакован“ в танкова броня, да може да бъде спрял. Противотанковото 14,5 мм еднозарядно оръжие ПТРД е създадено само за три месе-

ца! През 1941 г. в Ковров били произведени 17 688 броя, а през 1942 г. – 184 800! Митът за непобедимостта на хитлеристката армия бил развенчан. По молба на фронтовците Дегтяров написал инструкция за по-ефективното използване на оръжието. Той получил множество благодарствени телеграми, в една от тях те пишели, че за 10 дни са ударили 200 танка, половината с ПТРД, което пробивало 35-40 мм броня от разстояние 300 м. ПТРД изиграва огромна роля за унищожаването на бронетанковата техника на немската

армия. На Дегтяров е присъдено званието генерал-майор на инженерно-артилерийска служба.

За Великата Победа. По задание на правителството Дегтяров продължавал да работи по усъвършенстването на ДС-39. В чест на 65-тата му годишнина през 1944 г. било разгърнато масово съревнование между фронтовите бригади. Конструкторът продължавал да модернизира своето оръжие – танковото ДТ и ръчното ДП, което получило названието ДПМ /Дегтяров, пехотен, модернизиран/. На въоръжение била приета и неговата РПД, в която оръжейникът-ветеран вложил целия си огромен талант.

Денят на Победата настъпил. Светът се радвал... Заводът в Ковров получил множество награди и отличия. В града бил издигнат паметник на съветски войници, един от тях с автомат през рамо. В това имало дълбок символ – в този град били създадени прочутите ППД на Дегтяров и ППШ на Шпагин. Това оръжие победило...

Последни години. През 1946 г. прочутият оръжейник отново е избран за депутат. В годините на Студената война той отдава цялата си енергия за изграждането на нови и млади оръжейници. През 1948 г. В. Алексеевич постъпва на лечение в Москва. Прикован към постелята, той продиктувал книгата за живота си. Тя завършва с оценката, че никъде другаде трудът на конструктора не се цени така, както в съветската страна.

Василий Дегтяров умира на 16. 01.1949 г. Всеобщата любов към този изумителен човек била огромна. В правителствения некролог било написано, че страната е загубила своя старши конструктор и създател на ненадминати образци на стрелково оръжие. В чест на великия оръжейник Министерският съвет постановил: да му бъде издигнат паметник в Ковров; Ковровският завод да приеме името му; да бъде учредена

на стипендия на негово име. Тялото му било докарано от Москва със специален влак. Сменял се почетният караул, потокът от хора не свършвал... Под звуците на държавния химн Русия изпращала своя забележителен син, създателя на родното автоматично стрелково оръжие. Високият хълм, където е погребан, бил отрупан с цветя...

Мария Рашкова

По книгата на

В. Бахирев и И. Кирилов

„Конструктор В. А. Дегтярёв“,

1979

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55